

לודין, הנס אלרד (1905-1946)

(Hans Elard Ludin). דיפלומט נאצי. ב-1930 הצטרף ל' למפלגה הנאצית וב-1931 לס"א והיה בין הבולטים באנשי הס"א שלא חוסלו ב'טיהור' הדמים ביוני 1934 ('ליל הסכינים הארוכות', ראה ס"א) ומונו לשגרירי גרמניה במדינות בעלות-בריתה במזרח ובגרותיה במלחמה.

ב-1941-1945 היה ל' שגריר גרמניה בסלובקיה. פעילותו בסלובקיה היתה מזערית, מכיוון שלפני מינויו לשגריר כבר הוקמה מערכת של יועצים גרמנים בסלובקיה הגרורה. היועצים הללו, כגון דיטר ויסליצני, המומחה לענייני יהודים, קיבלו את הוראותיהם ומשכורותיהם מהממונים הישירים שלהם בברלין, והשגרירות היתה בעיקרה מעין תיבת דואר נוחה בלבד. בפברואר 1942 העביר ל' לממשלת סלובקיה את בקשתו של הינריך הימלר לקבל 20,000 יהודים צעירים וחזקים לעבודה במזרח. לדברי ל' זכתה הבקשה ל'היענות נלהבת' מצד ממשלת סלובקיה. בסוף מרס 1942 העביר ל' עוד בקשה לגירוש כול היהודים הנותרים בסלובקיה, ושוב דיווח כי ממשלת סלובקיה נענתה 'בלי כול הפעלת לחץ מצד גרמניה'. כאשר גבר סירוב הסלובקים להסכים לגירושם, וביוני 1942 הפסיקום, ביקש ראש ממשלת סלובקיה וויטך טוקה שהגרמנים יפעילו לחץ נוסף כדי להתגבר על ההתנגדות מבית לגירושם. ל' השיג מכתב שביטא את 'פליאת' הגרמנים נוכח הפסקת גירושי היהודים, אך אין כול ראייה כי השתמש בו.

המגעים שהתנהלו ב-1943 במסגרת משא-ומתן לגירוש יהודי סלובקיה היו תחילה בידיו של דיטר ויסליצני, ואחרי-כן בידיו של המתווך ממשד החוץ, אדמונד זנמיר, אך הם לא הצליחו. אחרי ה'מרד הסלובקי הלאומי' ב-1944 ערכו אנשי הס"א עוד גירושם, ול' דאג לתמיכה הדיפלומטית.

אחרי המלחמה הועמד ל' לדין בצ'כוסלובקיה וב-1946 הוצא להורג.